

Ætla at skapa trygg arbeiðspláss í Hvalba

Hendan fyrsta tíðin, síðani Fiskasølan keypti flakavirkið í Hvalba, hevur verið tung, men ætlanin er at skapa trygg og støðug arbeiðspláss á virkinum

FLAKAVIRKIÐ Í HVALBA

Aki Bertholdsen
aki@sosialurin.fo

– Ætlanin er, at flakavirkið í Hvalba skal vera eitt trygt og støðugt arbeiðspláss.

Tað sigur Rógvi Reinert, stjóri á virkinum.

Tað var fyrst í november at Føroya Fiskasøla yvirtók virkið í Hvalba.

Og stjórin er tann fyrsti til at ásanna, at henda fyrsta tíðin hjá virkinum hevur verið strævin.

– Men tað høvdu vit væntað og samanumtikið hevur henda fyrsta tíðin verið, sum vit høvdu væntað.

Hann sigur, at tað er vanligt, at tað er lítið arbeiðið á flakavirkjunum hesa tíðina rundanum árskiftið.

Harumframt er tað heldur ikki óvanligt, at eitt nýtt virkið eisini onkrar byrjun-

artrupulleikar, áðrenn tað kemur í gongd av álvara.

– Virkið hevur at kalla ligið stilt í nøkur ár, so hetta er næstan sum at byrja av nýggjum.Tó skal sigast, at nógv er gjørt við virkið, so at tað er í góðum standi.

– Harafturat vita vit, at sum heild er tað trupult hjá flakavinnuni sum heild.

– Men tað skal vera meiri arbeiðið á virkinum enn tað er nú og tað arbeiða vit miðvíst fyri, sigur Rógvi Reinert.

–Vit høvdu væntað, at tað fór at verða strævið í fyrstuni, men ætlanin er avgjørt at gera flakavirkið í Hvalba til eitt arbeiðspláss við støðugumarbeiði, sigur stjórin, Rógvi Reinert

Hann sigur, at tað ætlar Fiskasølan at gera við at leggja stóran dent á sölur-arbeiði og at gera framleiðsluarbeiðið fyri at skapa eitt meiri støðugt og trygt arbeiðspláss.

Mest feskar vørur

Rógvi Reinert sigur, at ætlanin er at brúka virkið til at virka fisk á.

– Talan verður um eina blandaða framleiðslu, men talan verður í høvuðsheitum um feskar vørur.

– Vit ætla at brúka virkið at skera fløk á og partvís eisini at skráskera fisk. Men so kann tað eisini væl vera, at vit fara enn longur, so at vit eisini fara at skera fløk í portið, fer tíðin at vísa.

Hann sigur, at tá ið virkið skal arbeiða feskt, er tað altíð ein fyrimunur eisini at kunna frysta og tað ber til á virkinum í Hvalba.

Men kortini leggur hann dent á, at viðhvørt lagar marknaðurin seg eisini soleiðis, at tað loysir seg best at flyta fiskin óvirkaðan av landinum, so tað mugu vit venja okkum við til tíðir.

– Men í høvuðsheitum er ætlanin at virka fisk og at flyta fisk fløk út.

Onkur hevur stúrt fyri, at flakavirkið í Hvalba verður ikki annað enn ein umskip-ingarhavn, har fiskur verður fluttur og fluttur óvirkaður av landinum?

– Nei, tað ætla vit, sum sagt ikki. Endamálið hjá okkum er virka fisk á virkinum, so at tað verður eitt veruligt arbeiðspláss.

Hann vil kortini ikki siga, hvussu nógv tons, ætlanin er at taka ímóti á virkinum, men talan verður um nøkur túsund tons um árið.

Hann vil heldur ikki siga, hvussu nógv fólk, hann væntar, koma at arbeiða á virkinum.

– Men ætlanin er at hava so støðugt arbeiði sum gjørligt, sigur hann.

Kortini sigur stjórin, at tá ið eitt talan er um at flyta feskar vørur av landinum, hevur sambandið inn á meginlandið stóran týðning.

Men í lötuni er sambandið úr Føroyum ikki

nóg gott.

Í lötuni er bara ein fráferð úr Føroyum og hon er hóskvøld.

– Tað hevði avgjørt verið ynskiligt, at bátur eisini sigldi úr Føroyum fyrrapartin í vikuni, eins og tað gjørdi fyrr.

Tað hevur verið nógv umrøtt, at tað er so trupult hjá fiskivinnuni í Suðuroy, tí flutningurin er so trupul, bæði ímillum Havnina og Suðuroynna og ímillum Suðuroynna og meginlandið í Evropa.

Men tað hevur so ikki fingið Fiskasøluna at bakka.

– Hetta er sjálvandi ein spurningur, vit hava umhugsað fleiri ferðir, men niðurstøðan er, at tað eigur at bera til, hóast flutningurin er ein trupulleiki.

– Vit gera hetta sjálvsagt, tí vit trúgva upp á tað.

Hann sigur, at nú flakavirkið í Hvalba rættiliga kemur ígongd aftur og alingin í Suðuroy vónandi fótur sær aftur, verður tað skjótt at úflutningurin úr Suðuroy verður eini 15.000-20.000 tons um árið

og hann vónar, at tað fer at eggja onkrum flutningsfelagið til at leggja ferðætlánina soleiðis til rættis, at hon gagnar suðuroyingum betri enn flutningurin ger í dag.

Torfinn Smith, formaður í teknisku nevnd, og Jan Christiansen, borgarstjóri, fegnast um nýggju endurnýtsluskipanina á Hjalla
Mynd: Jens Kr. Vang

Endurnýtslan á Hjalla:

Havnin verður grønar

Framyvir skulu havnarborgarar skilja sitt burturkast. Mánadagin varð skiljimiðstöðin á Hjalla tikin í nýtslu

RUSKSKILJING

Stefan í Skorini
stefan@sosialurin.fo

Tað eru nú tvey ár síðan, at Tórshavnar Kommuna samtykti at nýta 10 milliónir krónur at byggja eina skiljimiðstöð til burturkast, sum verður nevnd "Endurnýtslan á Hjalla".

Framyvir skulu havnarborgarar skilja alt sitt burturkast, sum teir bera niðan

á brennistøðina. Ætlanin er síðani at endurvinna pappir og papp, jarn og metal og olju.

Brennistøðin hevur fingið eitt samstarv í lag við brennistøðina hjá IRF í Leirvík. Ætlanin er at senda pappirið og oljuna til brennistøðina á Hagaleiti. Hinvegin verður jarn og metal pressað saman í Havn.

Brennistøðin á Hagaleiti hevur havt eina skiljistöð til pappir í eina tíð, og hetta pappirið verður sent niður til Danmarkar at endurnýta.

– Ovsnarnir á brennistøðini hava verið ovbyrjaðir, og neyðugt var at minkað um trýstið á teir. Tí hava vit

valt at gera eina skiljistöð, sigur Jan Christiansen, borgarstjóri í Havn.

Á henda hátt verður alt burturkastið ikki koyrt í ovsnarnar, og tí tyngir tað ikki ovsnarnar eins nógv og áður, tá størsti parturin av burturkastinum varð koyrdur beint í siloina.

– Nøgðin av burturkastið hevur verið vaksandi seinastu árin, og tí máttu vit finna eina loysn, sum er varandi, sigur borgarstjórin.

Á skiljimiðstöðini verður burturkastið býtt sundur í eini fimtan ymisk sløg, og so skulu fólk sjálf koyra burturkastið í ta røttu bingina.

– Viðurskiptini á brennistøðini vóru í veruleikanum ikki nøktandi, tí at fólk sjálf skuldu koyra burturkastið í siloina. Hetta var ikki heilt vandaleyst, og fólk gingu eisini runt í burturkastinum, ið stóð rundanum brennistøðina, sigur Jan Christiansen.

Grótbrotið fyllt aftur

Grótið, sum er sprongt burtur fyri at gera pláss fyri miðstöðini, er nýtt til at fylla grótbrotið, sum er har

Formaðurin í Eysturoyar Tjódveldisfelag:

Signar fer at kosta

Tjódveldisflokkurin hevur eina stóra afturgongd í Eysturoy, og tað er óivað tann sannroynd, at Signar á Brúnni ikki er við á listanum, ið hevur kostað flokkinum atkvøður

VELJARAKANING

Stefan í Skorini

Nýggjasta veljarakaningin, sum Sosialurin og Fynd hava gjørt í samstarvi við Fynd, visir, at Tjódveldisflokkurin hevur eina afturgongd á 4,6 prosent í Eysturoynni.

Formaðurin í Eysturoyar Tjódveldisfelag, Hallur Ellingsgaard, metir, at fráveran hjá Signari á Brúnni óivað hevur kostað flokkinum í hesi kanniningi.

– Fólk velja ógvuliga lokalt, og eg rokni við, at vit missa flest atkvøður í Fuglafirði.

Tað kann tó eisini vera afturgongd sum heild, sigur Hallur Ellingsgaard, sum metir, at fleiri atkvøður kunnu fara til hinar báðar atkvøðslúkarnar í Fuglafirði, sum eru Jógván á Lakjuni úr Fólkaflokkinum og Dan Reinert Peter-

sen úr Javnaðarflokkinum.

Hann sigur, at nógv tjódveldisfólk í Eysturoy eru kedd um, at Signar ikki kom við á listan.

– Nevdin kundi ikki havt gjørt meira fyri at fáa Signar á listan, men kanska um fuglfirðingar høvdu møtt betri upp á fundinum hevði óivað verið øðrvísi, sigur formaðurin í Eysturoyar Tjódveldisfelag.

Eingin broyting

Tað er annars eingin broyting í teimum valdømisvaldu tinglimunum í Eysturoynni. Sambandsflokkurin varðveitir tveir, og Fólka-, Javnaðar- og Tjódveldisflokkurin fáa hvør sín.

Sambandsflokkurin hevur eina fitta framgongd, og Fólka- og Javnaðarflokkurin hava lítla framgongd.

Tað er tó áhugavert, at tann eykavaldi hjá Sjálfstýrisflokkinum sambært kanniningini ikki fer at liggja í Eysturoynni. Tí kann Kári P. Højgaard kenna seg hóttan, og spennandi verður at siggja, um formaðurin hórar undan hesuferð.

Vænta at óttin fyri at eta laks fer at hasa av

Hesar seinastu dagar eru fólk í summum londum í Evropa fullkomiliga hildin uppát at keypa laks. Men væntandi er, at hetta fer at hasa av

LAKSUR OG EITUREVNI

Aki Bertholdsen
aki@sosialurin.fo

– Í summum londum eru fólk heilt hildin uppát at keypa laks.

Tað sigur Finn Rasmussen á Landshandlinum, sum selir ógvuliga nógvan laks kring um í heiminum. Hann sigur, at úrslitið av kanniningini sum amerikanskir vísindamenn kunngjörði í farnu viku, hevur havt ógvuliga stóra ávirkan á tey á marknaðin.

– Í summum londum er talan um fullkomiligt samambrota marknaðin um, sigur hann.

Hann sigur, at serliga í Suðurevropa, í Fraklandi og í Spania, hevur reaktiónin verið ógvuslig og í hesum báðum londum eru fólk

–Tíðindini um, at nógv eiturevni er í ladum laksi hevur fyribils rakt harðast í Suðurevropa og har eru nógvur bileggingar afturkallaðar. Nú verður biðað í spenningi eftir, hvussu teir komandu dagarnir fara at roynast

at kalla hildin uppát at keypa laks, síðani kannningin varð almennakunngjørd.

– Kanningin hevur verið ummørdd bæði í sjónvarpi og í bløðunum í hesum londum og reaktiónin kom alt fyri eitt, sigur hann.

Hann sigur, at hetta hevur ført við sær, at fleiri bileg-

ingar eru afturkallaðir í Suðurevropa.

Hann sigur, at fólk eru fult greið yvir at dioxin er eitt tað vandamesta eiturevnið, sum yvirhøvar er til og tí eru tey fullkomiliga hildin uppát at keypa laks.

Hann sigur, at hetta hevur ført við sær, at fleiri bileg-

adør av kanniningini, tí har hava fólk keypt laks sum vanligt.

– Onkur keypari í Danmark hevur biðið um upplýsingar um laksin, eitt nú, hvat føður hann hevur fingið.

Kortini sigur hann, at keyparamir vænta, at hetta

fer at hasa av aftur og at tað ganga nakrir dagar, so fara fólk aftur at keypa laks.

Um tað so fer at fáa nakra ávirkan í longdini, er ilt at siga, men fer sølan at minka nøkur prosent av hesum her - og fer hon at minka nøkur prosent, hvørja fer ein matvørugøla stingur seg upp - ja so er tað eitt vandamál.

Allastaðni verður nú biðað í spenningi eftir, hvussu marknaðurin fer at vera teir komandu dagarnar.

Rakar allan laks

Hinvegin sigur Finn Rasmussen at fyri fólk er ein laksur ein laksur og óttin fyri at eta laks, rakar sostatt allan laks.

– Allur laksur er raktur av hesum, um hann so kemur úr Føroyum ella hann kemur onkra aðrastaðni frá. Hetta rakar sostatt eisini laks úr Noregi og øðrum londum.

– Í tíðindunum, sum hava verið frammi í ymsum londum, er ikki so nógv gjørt burtúr, at føroyskur og skotskur laksur skal vera serliga illa eittraður, men

fyrir brúkaran er ein laksur ein laksur.

Hann at føroyingar eiga at taka henda trupulleikan í størsta álvara.

Og hann ivast ikki í, at í longdini er keyparin sinnadur at at betala meiri fyri eina ódálkaða vøru.

– Tað er marknaðinum, sum vit liva av og vit eiga at taka øll krøv frá marknaðinum í fullum álvara. Keyparamir seta storri og storri krøv til dygd. Teir krevja at fáa meiri og meiri at víta um tann mat teir eta. Og samstundis sum fólk sum heild hugsað meiri og meiri um umhvøvið. Tí ivist eg ikki í, at í longdini hevði tað loyst seg at arbeitt fyri at havt eina so ódálkaða vøru sum gjørligt, sigur Finn Rasmussen.

Hinvegin heldur hann ikki, at tað hjálpir nógv hjá einstøkum alibrúkum at minka nøgdina av eiturvevni í laks, tí tað kann vera sera trupult at fáa laks frá einstøkum alibrúkum marknaðarfordan sum nakad serligt. Tí heldur hann, at trupuleikin má takast upp sum heild og víðgerast undir einum.